

NIEUWE HONDENRASSEN

Onlangs erkend...

De Terrier Brasileiro

Bij de F.C.I. komen regelmatig aanvragen binnen om aan een rasstandaard – en daarmee aan een hondenras – een erkenning te verlenen. Het gaat vaak om rassen die nationaal – in het land van herkomst – zijn erkend, maar daarbuiten niet of nauwelijks.

ONZE HOND stelt ze aan u voor..

TEKST EN ILLUSTRATIES: RIA HÖRTER

- *De vrij grote, ronde ogen staan goed uit elkaar en de kleur moet zo donker mogelijk zijn. Dit is een Terrier Brasileiro uit de kennel 'Tropical Beauty' in Brazilië.*

Een erkenning door de Fédération Cynologique Internationale (FCI) betekent dat er in een groot aantal Europese landen aan deze rassen ook kampioenschapsprijzen kunnen worden toegekend.

Een ras dat onlangs door de FCI is erkend, is de Terrier Brasileiro (Fox Paulistinha) in Nederland Braziliaanse Terrier geheten. Dit ras is ingedeeld in FCI-groep 3: Terriers, sectie 1: kleine en middelgrote terriers. De publicatie van de FCI-standaard vond plaats op 21 mei 2007 en dus zullen we deze terrier ongetwijfeld in 2008 op de (inter)nationale shows gaan zien.

LAND VAN HERKOMST

Het land van herkomst is Brazilië, één van de grootste landen in Latijns Amerika. Met ruim 180 miljoen (!) inwoners en een oppervlakte van 8,5 miljoen vierkante kilometer, telt Brazilië weinig nationale hondenrassen: slechts zes. Vier zijn er erkend door de nationale kennel club, de Confederação Brasileira de Cinofilia (CBKC: www.cbkc.org); de andere twee hebben ook een FCI-erkenning, de Fila Brasileiro (1968) en de Terrier Brasileiro (2007).

Meer dan vijfhonderd jaar – sinds de ontdekking door de Portugees Pedro Álvares Cabral in 1500 – wordt de geschiedenis van Brazilië bepaald door veroveraars, kolonisten en emigranten, van wie de meeste uit Portugal, Spanje, Italië, Polen, Duitsland en Japan komen. Vreemdelingen spelen een grote rol in de geschiedenis van dit land en ook bij de ontwikkeling van de hondenrassen. De vroege ontstaansgeschiedenis van de Braziliaanse hondenrassen speelt zich echter voor een groot deel in Europa af.

BRAZILIAANSE STUDENTEN

De geschiedenis van de Braziliaanse Terrier is slechts ruim honderd jaar oud. Zijn wortels liggen in Europa, maar – in tegenstelling tot de andere

• Marina Vicari Lerario (kennel Taboão) is vanaf 1977 één van de bekendste personen in de Brasileiro wereld. Ze poseert hier met Wereldkampioen Pinguim Taboão.

• Kopstudie van een Terrier Brasileiro.

● De geschiedenis van de Terrier Brasileiro is slechts ruim honderd jaar oud. Deze reu komt uit de kennel 'Tropical Beauty' in Brazilië.

Braziliaanse rassen – zijn het niet de conquistadores die hem in de zestiende en zeventiende eeuw meebrengen naar Brazilië. Deze voorouders van deze terrier worden door Braziliaanse studenten, die in Europa – meestal Engeland en Frankrijk – studeren, mee terug genomen naar Brazilië. De studenten nemen niet alleen hun kennis en hun vrouwen mee naar huis, maar ook hun huisgenoten, vaak kleine Engelse terriers. Die terriers, die op Jack Russell Terriers en Foxterriers lijken, vermengen zich met de lokale terriers, vooral op het Braziliaanse platteland. Ook in Brazilië vindt er vanaf het einde van de negentiende eeuw een grote trek van het platteland naar de steden plaats en de kleine honden verhuizen

mee. Zij zijn prima geschikt voor het leven in de stad, veel beter dan bijvoorbeeld de Bulldoggen en de Fila Brasileiro. Is dit een waar verhaal? Ik denk wel dat het van tijd tot tijd gebeurt en we weten zeker dat de Terrier Brasileiro zich ontwikkelt uit de Engelse terriers die in de negentiende eeuw naar Brazilië komen. Men gaat er van uit dat in die eerste jaren ook kleine Pinschers en grote Chihuahua's bij de fokkerij van deze terrier zijn betrokken. Het is vooral de Braziliaanse familie Junqueira die een grote rol speelt bij de selectie in de fokkerij en het vastleggen van het temperament. De andere, meer officiële naam voor dit ras – Fox Paulistinha – betekent 'terrierachtige kleine hond uit Sao Pãulo',

want dat is de stad die een rol speelt in de geschiedenis van het ras.

TERRIERTEMPERAMENT

Vanaf het begin wordt deze terrier gebruikt voor de jacht op klein ongedierte. Ze werken zowel alleen als in een pack en hun jachttechniek is eenvoudig, maar doeltreffend. Ze omsingelen de buit en jagen het dier op totdat het uitgeput raakt en slaan dan toe. Ondanks hun bescheiden formaat worden ze ook als waakhondjes gebruikt en hun terriertemperament zorgt er wel voor dat een vreemdeling niet onaangekondigd binnenkomt. Daarnaast is de Brasileiro een prettig gezelschapshondje, dat zeer geschikt is voor gehoorzaamheid en behendigheid en in de Braziliaanse showring is hij geen zeldzame verschijning meer. De eerste rasstandaard wordt in 1964 in Brazilië gepubliceerd en er worden diverse pogingen gedaan om tot een officiële erkenning van het ras te komen. Echter, in 1973 wordt de uitgifte van stambomen door de Braziliaanse Kennel Club opgeschort en uit pure onvrede wordt in 1981, door een aantal fokkers, de Clube do Fox Paulistinha opgericht. Eén van de oprichters ervan, Marina Lerario, stuurt een brief naar een grote krant in São Paulo (*O Estado de São Paulo*), waarin ze de situatie binnen het ras uitlegt en mensen oproept om naar een bijeenkomst van eigenaren en liefhebbers te komen. Dat blijkt een succesvolle aanpak te zijn en vele eigenaars ontmoeten elkaar, maar men opereert buiten de officiële kynologische wereld. De club is echter verstandig en houdt wel een stamboek bij. Gelukkig voor het ras, hervat de Kennel Club in 1985 de registratie van stambomen en in 1992 vindt er een verzoening tussen rasvereniging en Kennel Club plaats. Een tijdelijke of voorlopige erkenning van het ras in Brazilië vindt in 1994 plaats. Om voor een volledige erken-

ning in aanmerking te komen, moet men beschikken over een populatie van ongeveer 700 tot 800 homogene dieren uit de laatste drie generaties, terwijl ook een behoorlijke genenpool van acht verschillende bloedlijnen nodig is. Tot grote teleurstelling van de Braziliaanse rasvereniging wordt de erkenning van de Terrier Brasileiro op de FCI-vergadering van 1994, in Zwitserland, weer aangehouden. Echter, mede door het tonen van foto's en video's, raakt de FCI overtuigd van de stand van zaken binnen het ras en erkent zij de Terrier Brasileiro voorlopig voor tien jaar. De populatie in Brazilië wordt geschat op 5.700 exemplaren.

WERELDKAMPIOEN

In Brazilië is Marina Vicari Lerario (kennel Taboão) uit São Paulo sinds 1977 één van de bekendste personen in de Brasileiro wereld. Zij is ook de fokster van de eerste Wereldkampioen in het ras, Pinguim Taboão, die deze titel in 1996 in Wenen behaalt. Marcos Hotz, een landbouwkundig ingenieur die fokt onder de naam Rancho Grande, maakt de Terrier Brasileiro in bredere kring bekend door honden te exporteren naar onder andere de Verenigde Staten en Portugal. Marcos Hotz' familie fokt het ras sinds de jaren negentig van de negentiende eeuw en behalve Brasileiro fokker is Hotz een bekende keurmeester van het ras. Bekende fokkers in Europa zijn Angelika Purkhauser ('vom Stall Brasil') in Oostenrijk, en Marco Nurminen ('Higienopolis') in Finland. Ook in Portugal, Italië, Frankrijk, Japan, Spanje en Zuid-Afrika zijn deze kit-tige, waakzame terriers en gezelschap-hondjes inmiddels aanwezig.

TE GROTE JACK RUSSELL TERRIER

Op het eerste gezicht lijkt de Terrier Brasileiro op een te grote Jack Russell Terrier. Hij staat hoog op de benen, heeft een smalle borst en licht been-

● De goed bespierde rug is aan de korte kant en de buiklijn is licht opgetrokken. Een reu uit de Braziliaanse kennel 'Tropical Beauty'.

werk. Het verschil tussen de Brasileiro en de Jack Russell is echter duidelijk te zien, want het vierkante lichaam van de Brasileiro heeft duidelijke, gebogen lijnen. Het hoofd is driehoekig van vorm, met nogal breed uit elkaar staande oren en een duidelijk zichtbare stop. Ook de ronde ogen staan goed uit elkaar en de kleur moet zo donker mogelijk zijn. De oren zijn aangezet op ooghoogte, zijn driehoekig van vorm en worden halfstaand, in een vouw naar voren, gedragen. De oren mogen niet worden gecoupeerd. De goed bespierde rug is aan de korte kant en heeft een licht aflopende croupe met een laag aangezette staart. De buiklijn is iets opgetrokken, maar niet zoals bij een Whippet.

In Brazilië wordt de staart gewoonlijk gecoupeerd, wat in ons land dus niet meer mag. Indien niet gecoupeerd mag de staart niet lager hangen dan de hakken. De staart mag vrolijk worden gedragen, maar absoluut niet over de rug krullen.

Hoewel een Brasileiro dun van bot is, is een goede bespiering vereist, bijvoorbeeld van de achterbenen en

de dijbenen. De voeten zijn aan de lange kant (hazevoeten). De vacht is kort, dun en zacht en is bij voorkeur wit met zwarte, bruine of blauwe aftekeningen. Sommige aftekeningen zijn verplicht: boven de ogen, op beide zijden van de voersnuit en aan de randen van de oren of in de oren. Men ziet de kleuren het liefst harmonieus over het lichaam verdeeld. Het gangwerk is elegant, kort en met snelle pasjes.

Het temperament van de Terrier Brasileiro is alert, actief – sommigen zeggen rusteloos – vriendelijk, maar soms een beetje terughoudend ten opzichte van vreemden. Over het algemeen heeft de Braziliaanse Terrier meer jachtpassie dan andere terriers. Fouten zijn onder meer: staande oren, een verkeerde bouw of afwijkingen in de aftekeningen. Diskwalificerende fouten zijn onder andere: kwaadaardigheid of schuwheid, het ontbreken van een schaargebite en een croupe die niet licht afloopt.

De schouderhoogte bij reuen is 35 tot 40 cm; bij teven van 33 tot 38 cm. De Brasileiro weegt maximaal 10 kg. ◀